

Matematika i podučavanje djece -put ka punoći života-

Matematika, kraljica svih nauka, učiteljica života, savršena igra, ljepotica apstrakcije,..., i jos mnogo toga se može reći. Neki razmišljaju ovako ali njih je nažalost malo. Više je onih koji će reći suprotno ili će prokomentarisati da im je matematika otežala život u školskim danima. Zašto je tako? Da li je matematika samo za hrabre? Da li zaista postoje djeca koja ne mogu da razumiju matematiku? Brojna pitanja čovjek može sebi da postavi, a mi budući nastavnici matematike se nađemo u dilemi. Pred nama se nalazi bezbroj pitanja. Pitamo se kako se postaviti prema djeci? Da li biti strog ili saosjećajan, kako izgraditi autoritet, kako zainteresovati djecu za matematiku? Kako da se suočimo sa beznadežnim pogledima djece koja nas ne razumiju? Kako da aktiviramo skrivene potencijale koji se kriju u svakom djetetu?

Prvo što treba da se zapitamo jeste: Da li u našim glavama svijet dijelimo na svijet odraslih i svijet djece? Kom svjetu mi pripadamo? Primjetićemo da je to svijet odraslih. A sad se zapitajmo šta smo sve mi trebali ili morali da naučimo da bi nas primili u taj svijet?

Kad pogledamo svijet odraslih vidimo da tu nije baš sve savršeno. Sistem vrijednosti je poljuljan, pravda teško opstaje, moral je staromodan. Osjećajan i samilostan čovjek treba da se promjeni kako bi opstao u savremenom društvu. Onaj koji vjeruje ljudima naučiće da je to uzalud. Često oko sebe vidimo lica sa lažnim osmjesima, hladnim očima, lica brige i strepnje.

Kada zavirimo u svijet djece vidjećemo da je ljepši od najljepše bašte, mirisniji od predivnog cvijeća. To je svijet igre, mašte i slobode, svijet radosti i bezbrižnosti. Prepun je dječijih osmjeha i iskrenih dječijih suza. U njemu caruju ljubav i drugarstvo. Svijet odraslih je zaista daleko od dječijeg svijeta. Upravo zbog toga biće nam nekad teško da dopremo do predivnih dječijih srca, da ih razumijemo, da ih podržimo i ohrabrimo. Nekad nećemo razumjeti zašto im je nešto teško, zašto ne shvataju naše objašnjenje.

Tajna dobrog profesora nije samo u znanju, znanje je osnov, ali postoji još bezbroj tajni. Jedna od njih je i sledeća: treba da pokušamo da se

odučimo od mnogo čega što su nas naučili u svijetu odraslih, i da naučimo puno toga od svijeta djece. Treba ustvari da se potrudimo da pronađemo skriveno blago u nama, na koje smo zaboravili, a koje smo posjedovali još dok smo bili djeca. Djeca nam u tome mnogo mogu pomoći, ako im dopustimo da nas vajaju i oblikuju prema zakonima svog svijeta. Prvo donesite odluku, zatim prihvate izazov i neumorno i strpljivo tragajte za predivnim blagom unutar sebe. Što budete bliži, vrata dječijeg svijeta sve će vam šire biti otvorena. Tada će se sve vaše dileme pretvoriti u pepeo, jer ćete moći da razumijete šta se dešava u dječijim glavama. Shvatićete zašto je djeci nešto jako teško da nauče, znaćete kako da im približite gradivo. Kada su tužni znaćete kako da ih utješite i kako da ih ohrabrite da opet krenu naprijed.

Vrhunska nagrada biće njihovi osmjesi upućeni vama, i njihova radosna srca u vašoj blizini. Na cijelome svijetu nema ništa ljepše od takve nagrade. Šta mislite koliko je ljudi dobije? Malo, ali to nije razlog da ne pokušate. Sve što vam treba je srce ljubavi, samilosti i oproštaja, život predanosti i posvećenosti dječijem svijetu.

Na kraju ćemo se zapitati: Ko koga treba ustvari da uči, mi djecu ili djeca nas? Proces treba da bude uzajaman, dvosmjeran, jer jedino tada vodi uspjehu. Kao što će djeca pomoći nama da otkrijemo zaboravljeni dječije srce unutar nas, i mi treba njima da pomognemo da znanje otkrivaju unutar sebe. Znanje treba da prihvate kao sopstveno, a ne kao tuđe. Jedino tada je to istinsko znanje, znanje koje ostaje kao dio ličnosti kroz čitav život.

Raditi sa djecom i podučavati ih je pravi blagoslov, jer ste upravo vi među milionima dobili zlatnu priliku da boravite u predivnom dječijem svijetu, priliku da učite od djece sve što ste zaboravili. Ne propustite tu zlatnu priliku, prihvate je i otvorite se za sve ono čemu vas djeca uče. Ako odustanete, nećete biti ispunjeni svojim pozivom. Punoču života tražiće u okrutnom svijetu odraslih. Nemojte prihvati obmanu odraslog svijeta, tamo se ne krije radost života. Postanite radosno dijete, dijete nikad ne prestaje da napreduje, a u napretku je istinska radost života.